

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ

Ο ΑΘΗΝΑΓΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ 'ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,

[Ειδήσεις, άρθροια, δημοσιεύματα, χρονογραφήματα]

Η εν τῷ Ἐφετέρῳ δίκῃ τοῦ «Μπουκέτου» τὴν προκαλεθούσαν ἑβδομάδα διὰ τὸ παραλόγῳ παρεξηγηθῆναι διήγημα τοῦ κ. Στάμ., ὁ «Καπετὰν Τριάντας», ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ γραφοῦν πλείστα ὄσα σχετικῶς εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας. Ὀλοκληρὸς ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος ὑπεστήριξεν ἐκθύμως τὴν ἐλευθερίαν τῆς τέχνης καὶ ἐψάλλεν ὕμνους ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ μας, μὴ φρεσθεῖς ἐπαίνων ὑπὲρ αὐτοῦ. Περιγραφαὶ τῆς δίκης, ἀρθροῖα καὶ χρονογραφήματα ἐγράφησαν σχετικῶς ὑπὸ τῶν ἀρίστων δημοσιογράφων καὶ τῶν γνωστωτέρων λογίων μας, οἱ ὅποιοι ἐξήραν τὴν ἀποστολὴν τοῦ «Μπουκέτου», τοῦ καλλίστου τῶν φιλολογικῶν οἰκογενειακῶν περιοδικῶν, ὡς τὸ ἀπεκάλεσαν.

Οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἀνεγνωρίσθη τόσον ἐπισήμως ἑλληνικὸν περιοδικὸν καὶ οὐδέποτε ἐξυμνήθη τόσον.

Ἐκ τῶν γραφέντων εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἀποσπῶμεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας τὰς πλεόν χαρακτηριστικὰς γραμμάς :

Εἰς τὸ «Ἐλευθερον Βῆμα» ἐτονίζετο «ἡ φιλολογικότης, ἡ σεμνότης καὶ ἡ σοβαρότης τοῦ περιοδικοῦ «Μπουκέτου».

Ἐπίσης ὁ χρονογράφος τοῦ «Ἐλ. Βῆματος» Φορτούνιο (Σπ. Μελλάς) γράφει περὶ τοῦ μικροβίου τῆς φιλολογίας, ἐξῆκε τὸ ταλέντο, τὴν δρασηρότητα καὶ τὸ χιοῦμορ τοῦ συνεργάτου μας κ. Σταμ. Στάμ.

Εἰς τὴν ἰδίαν ἐφημερίδαν ὁ καλλιτέχνης κ. Στεφ. Ξενοπούλος ἀφηγεῖτο ἐξ ἀφορμῆς τῆς δίκης τοῦ «Μπουκέτου» σχετικὸν συμβῆναι τοῦ λογιῶν ἀδελφοῦ του κ. Γρηγ. Ξενοπούλου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐξεστράτευσαν κάποιοι πλείστοι Ζακύνθιοι, θεωροῦντες τὴν πατρίδα τῶν θυγομένην ἐκ τῶν ἰθυογραφῶν του.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» ἀφιέρωσε τρεῖς στήλας διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς δίκης τοῦ «Μπουκέτου», ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔγραφε πλείστα τὰ κολακευτικὰ.

Εἰς τὴν «Πολιτείαν» ὁ χρονογράφος τῆς Ἀντιλάλος (Παῦλος Νιρβάνας) γράφει περὶ τῆς δίκης ἐτονίζων ὅτι τὸ πνεῦμα δένδυνεται νὰ δεσμευθῇ καὶ ὅτι ἡ τέχνη εὐρίσκειται ὑπεράνω τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν.

Εἰς τὸν «Ἐλευθερον Τύπον» ὁ χρονογράφος Φαραῶ ἐξυμνοῦσε τὸ «Μπουκέτο» καὶ ἐτονίζεν ὅτι τὸ πνεῦμα δὲν πρέπει νὰ δεσμεύεται.

ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἔγραφε σχετικῶς μὲ τὴν δίκην μας καὶ ὁ χρονογράφος τῆς «Δημοκρατίας».

Εἰς τὸ «Ἔθνος» ὁ Χρονογράφος Ἰερειῖας (Δημ. Ταγκόπουλος) ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὴν δίκην τοῦ «Μπουκέτου» ἀνέφερε σχετικὰ ἐπισόδια ποὺ συνέβησαν στὸν ἴδιον.

ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἔγραψαν περὶ τῆς δίκης καὶ ἐπήνεσαν τὸ «Μπουκέτο» καὶ αἱ ἐφημερίδες «Ἀθῆναι», «Ἐλευθερος Λόγος» καὶ «Καθημερινή».

Τέλος εἰς τὴν Πειραιετικὴν ἐφημερίδα «Σφαίρα», ὁ Χρονογράφος κ. Χάρης Σταμ. ἔπλεκε τὸ ἐγκώμιον τοῦ «Μπουκέτου» καὶ ὑπερήμυνε τὴν ἐλευθερίαν τῆς τέχνης.

Συμπληθῶς ὑπὲρ τοῦ «Μπουκέτου» ἔγραψαν καὶ πολλοὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων.

ΓΝΩΜΑΙ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἡ ἀρετὴ ἔχει τὴν πρώτην αὐτῆς ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Θεοτόκης

Μόνῃ ἡ ἀρετὴ καὶ νεκρὸν τὸν ἑαυτῆς ἐργάτην κομμεὶ καὶ ἐπέκεινα τοῦ τάφου παρακολουθοῦσα τοῦτον ἐπιλαμπρύνει.

Οἰκονόμος

Ἡ τύχη ἐκάστου ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἰδίαν του ἐνέργειαν. Κοραῆς

Ἡ τοῦ καλοῦ καὶ ὑψηλοῦ κρίσις διαχωρίζει τὸν ἡμερον καὶ πολιτισμένον ἀνθρώπον ἀπὸ τὸν βάρβαρον καὶ ἀπολίτιστον.

Κούμας

Εὐκολώτερον ἀποκτιᾶσι τὰ ἔθνη ἢ διατηρῶσι τὴν ἐλευθερίαν των Βάμβας

Ἡ βᾶσις πάσης ὀρθῆς πολιτείας εἶναι ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ διότι μόνῃ αὐτῇ καὶ σχηματίζεται καὶ διατηρεῖ τὴν ἀληθῆ ἐλευθερίαν

Κ. Παρορηγόπουλος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ὑπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου «Γ. Παπαδημητρίου καὶ Σας» ἐξεδόθησαν καὶ ἐκυκλοφόρησαν εἰς κομψὸν τόμον τὰ «Παραμύθια» τοῦ Ὀφφριαν.

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ σημαία τοῦ Μωάμεθ

Ἡ σημαία τοῦ Μωάμεθ καθὼς καὶ μερικὰ φορέματά του καὶ ἄλλα πράγματα ἀνήκοντα στὸν ἴδιον φυλάσσονται στὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἱερὰ λείψανα, εἰς ἰδιαιτέραν αἰθουσῶν τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀνακτόρων. Ἡ σημαία αὕτη καλεῖται τεορκιστὴ «Οὐ-κάβ Σαντζάκ Σχερῖφ» καὶ καθὲς χρόνον κατὰ τὴν 15 τοῦ Ραμαζιάνου, ἐκτίθεται κατόπιν παρατάξεως καὶ ἱεροτελετῆς πρὸς προσκύνῃσιν τῶν Ὀθωμανῶν μεγαστάνων. Πρὸ τῆς τελετῆς ἡ σημαία τοῦ Μωάμεθ ἐξάγεται ἐκ τοῦ κιβωτίου ὅπου τὴν φυλάσσουν διπλωμένην σὲ 40 διάφορα πολυτελέστατα μεταξίνα ὑφάσματα καὶ ξεδιπλώνεται. Οἱ δὲ παρευρισκόμενοι ἀσπάζονται αὐτὴν κατὰ βαθμολογικὴν τάξιν. Ὁ ἐπὶ τῆς τελετῆς κατῆς ἀρχόδοις ὑπάλληλος, ὁ καὶ ἀρχιπλοκομὸς, σφουγγίζει μετὰ ἑκαστον ἀσπασμὸν τὴν σημαίαν μὲ λεπτὴν πετσέταν, τὴν ὁποῖαν προσφέρει κατόπιν στὸν ἀσπασθέντα. Ἔτσι χρησιμοποιεῖται πλῆθος πετσετῶν, τὰς ὁποίας οἱ προσκυνηταὶ φυλάσσουν εὐλαβῶς ὡς κειμήλια. Ἀκολούθως πλύνουν ἐντὸς ἀργυροῦ ἀγγεῖου τὸ μέρος τῆς σημαίας τὸ ὁποῖον ἠσπάζθησαν οἱ προσκυνηταὶ καὶ τὸ πρὸς πλῆσιν χρησιμοποιοῦντες νερὸ τοποθετοῦν μέσα σὲ φιαλίδια τὰ ὁποῖα σφραγίζουσι καὶ τὰ στέλνουν ἐκ πολιτῆμα δῶρα πρὸς τοὺς ἡγεμόνας καὶ μεγαστάνας τοῦ κράτους, οἱ ὅποιοι φιλοδοροῦν ἀδρῶς τοὺς κομιστάς. Τὸ ἐντὸς τῶν φιαλιδίων αὐτῶν νερὸ τῆς πλυθείσης σημαίας θεωρεῖται ὡς ἰσχυρὸν ἀλλελεϊκόν, γίνεται δὲ χρῆσις αὐτοῦ εἰς τὰς πλεόν δεινὰς περιστάσεις μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ραμαζιάνου. Πρὸ ὅμως τῆς χρησιμοποίησός του πίνουν μερικὰς σταγόνας ἐξ αὐτοῦ κατὰ ὁποῖος ρίχνουν μέσα σὲ νερὸ. Ἔτσι τελειώνει ἡ νηστεία τοῦ Ραζαμανίου καὶ ἀρχίζει τὸ Μπαϊράμιον.

Ψάρια...ήλιθια !

Εἰς τὸν Ἰνδικὸν Ὀκεανὸν ὑπάρχει ἓνα εἶδος ψαριῶν, τὰ ὁποῖα, ὡς ἀφηγοῦνται οἱ περιηγηταί, πρὸχρον στήν ἀκτὴν σταν ἀκούσσουν σφουγγίσματα. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰάβας γνωρίζοντες τὸ τοιοῦτον κατέχρονται στήν παραλία καὶ ἀρχίζουν νὰ σφουγγίσουν. Τὰ ψάρια τότε σπεύδουν καὶ ἐπισωρεθόνται στήν ἀκτὴν κατὰ χιλιάδας ! Τὰ ψάρια αὐτὰ, μὲ τὰ ὁποῖα καὶ τρέφονται οἱ κάτοικοι τῆς Ἰάβας, εἶνε ἐντελῶς ἡμερα, ἢ μάλλον ἐντελῶς ἀνόνητα θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς.

Ἡ χρῆσις τοῦ τηλεβόλου

Πότε ἐφευρέθησαν τὰ τηλεβόλα ; Ἴδου τί λέγει περὶ αὐτῶν ἡ ἱστορία. Πρῶτοι οἱ Σίνοι τὸ 1222 εἰς τὸν κατὰ τῶν Μογγόλων πόλεμον μετεχειρίσθησαν τηλεβόλα πολιορκούντες τὴν πόλιν Κάι-Φουγγ-φοῦ. Ἀκολούθως μετεχειρίσθησαν αὐτὰ οἱ ἐν Ἰσπανίᾳ Σαρακηνοί. Πρὸ δὲ τοῦ ἔτους 1316 μετεχειρίσθησαν αὐτὰ οἱ Γενουαῖοι, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἱστοριογράφος Στέλλα. Κατὰ τὸ 1338 ἔκαμαν χρῆσιν τηλεβόλων οἱ Γάλλοι ἐν Pays de Guillaume, 1343 οἱ Ἰσπανοὶ καὶ τὸ 1346 οἱ Ἄγγλοι εἰς τὴν μάχην τοῦ Crecy. Οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Ἐνετοὶ μετεχειρίσθησαν τὰ τηλεβόλα τὸ 1384. Μετὰ ταῦτα μὲ μετεχειρίσθησαν οἱ Πολωνοί, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1482 οἱ Ρώσοι κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς ἐν Λιβονίᾳ Φελλίγκης. Τέλος τὰ ἐχρησιμοποίησαν τὸ 1495 οἱ Σουηδοί.

Τὰ κατὰ τὴν 16' ἑκατονταετηρίδα ἐν χρῆσει τηλεβόλα ἔφερον ἰδίαν ὀνομασίαν, γεγραμμένην ἐπ' αὐτῶν, κάποτε μάλιστα ἐχαράσσοντο ἐπάνω των καὶ διάφορα ἀποφθέγματα καὶ στίχοι. Ἔτσι εἰς τὸ ἐν Βενετίᾳ δπλοστάσιον σώζεται τηλεβόλον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν :

Chi anata son la fiera serpentina
che ogni fortezza spiano con ruina
1508 Opus thome D Gr.

Τὰ μέγιστα τῶν τηλεβόλων ἐχρησιμοποίησαν πρὸ πάντων οἱ Τοῦρκοι. Στὴν πολιορκία τῆς Ρόδου ἐρριψαν δι' αὐτῶν λίθινους 11 σφαιρας σπιθαμῶν καὶ βάρους 645 χιλιogramm ! Ὅταν κατὰ τὸ 1809 εἰσέπλευσε σὰ Δαρδανέλλια ὁ Ἀγγλικὸς στόλος, ἔπεσαν ἐπ' ἐνὸς τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων λίθινος σφαῖρα βάρους 770 Γαλλικῶν λιτρῶν !...

Ὁ Ἰστορικὸς

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ

Ἀπῆλθεν εἰς Περιουδεῖαν ἀνά τὴν νῆσον Λέσβον ὁ κ. Γιαννακέλης διὰ τὴν εὐρυτέραν διάδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ μας καὶ τὴν ἐγγραφήν συνδρομητῶν.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν Μυτιλήνῃ φίλους μας νὰ τὸν ἐνισχύσουν εἰς τὸ ἔργον του.

